

kunde finde Handel Sted i Husene med Hensyn til alle Gjenstande, naar blot Dorene vare lukkede, det da naturligt ogsaa maatte være tilladt, hvad de nævnte Gjenstande angaaer, men, om dette ogsaa er Mening, saa skulde jeg dog formene, at man gjorde rigtigst i at give denne Deel af Paragraphen en anden Redaction, thi jeg troer, at dersom den foreslaaede Redaction bliver vedtagen, kunde man let slutte, at det kun skulde være paa denne ene Maade, at Handel med de nævnte Gjenstande var tilladt; naar nemlig en Handling tillades, uden en vis Form, saa slutter man let, at den ikke maa foregaae under andre Former. Det oprindelige Forslags § 3 skal efter Udvalgets Mening blive § 6, idet der er indskudt de 3 Paragrapher, som jeg nu har tilladt mig at omtale. I denne Paragraph tales fornemlig om Løv og Markeder. Den Bestemmelse, som er foreslaaet med Hensyn til Markeder, er noget afvigende fra det, som nu gjælder; denne Afvigelse er maaskee grundet paa en Misforstaaelse af de nugældende Bestemmelser og er i en vis Henseende ogsaa noget strengere end det, som for Tiden er bestaaet. Det er nemlig foreslaaet, at Markeder om Løvdagen ikke maae holdes længere end til Kl. 6 Eftermiddag. Et saadant Forbud bestaaer ikke i Almindelighed i den gjældende Lov. Denne, som i saa Henseende ikke indeholder noget Nyt, men kun gjentager Bestemmelser, som allerede indeholdes i Rescripterne af 12te October 1742 og 14de April 1747, skjelner imellem 2 Hovedclasser af Markeder, nemlig Dvæg- og Krammarkeder; med Hensyn til Dvægmarkeder gjøres der ingen saadan Indskrænkning som den, her er foreslaaet. Den Indskrænkning, som den gjældende Lov indeholder, gjælder kun Krammarkeder, og, hvad disse angaaer, saa har det længe været Reglen, og er tildeels ogsaa bestemt i Christian den Femtes Lov, at saadanne Markeder ikke maae holdes Mandag og Løvdag; dog kunne de finde Sted om Løvdagen indtil Kl. 6, naar de skulle fortsættes i den følgende Uge. Grunden til, at Krammarkeder ikke maae holdes om Løvdagen, er, at de Handlende enten vilde miste en Deel af Løvdagen til at handle i, eller ogsaa, naar de vilde handle langt ud

paa Aftenen, maatte blive paa Markedsstedet Søndag over, da de ikke kunne sammenpasse deres Varer om Søndagen, efterdi saadanne Arbejder ikke maae finde Sted paa denne Tid. Marsagen, hvorfor Krammarkeder ikke maae holdes om Mandagen, er den, at de Handlende da ogsaa vilde tabe en Deel af Tiden til at handle i, idet de nemlig først Mandag Morgen kunne opslaae deres Boutikker, da saadant Arbejde ikke maae finde Sted om Søndagen. Det er derfor tilkjendegivet dem, som skulle indføre Markedsdagene i Almanakkerne, at, naar en Markedsdag paa et Sted skulde falde paa en Mandag eller Løvdag, da skulle de ansættes til den følgende Tirsdag. Jeg antager saaledes, at de Bestemmelser, der for Tiden gjælde for Krammarkeder, maae i det Hele ansees for hensigtsmæssige. I den af Udvalget foreslaaede § 8 forbydes al Raaben og Støien paa Gaderne til de i Paragraphen nævnte Tider. I Hensindhold til de Bemærkninger, jeg har tilladt mig, at al Støien i Husene, og derfor ogsaa støiende Forlystelser, burde forbydes, troer jeg, at det var rigtigst, at man optog Bestemmelsen saaledes, som den lyder i Forordningen af 1845, nemlig: at al saadan Larm og Støi skal forbydes saavel paa Gaderne som i Husene. Det oprindelige Udkast §§ 6 og 7 skulle, efter Udvalgets Indstilling, sammendrages til een Paragraph, som bliver § 9. Til denne er der fallet et Vædringsforslag af en Minoritet i Udvalget, som gaaer ud paa, at en vis Sætning, angaaende Grundlovens § 85, skulde gaae ud af Paragraphen. Dette Forslag anseer jeg for aldeles nødvendigt, og maa paa det Bedste anbefale det til Thinget. Jeg troer, at man vilde komme ind paa en meget farlig Vej, hvis man vilde antage Paragraphen, saaledes som den af Udvalgets Fleertal er foreslaaet, og altsaa optog den antydede Bestemmelse om Grundlovens § 85. Naar man nemlig begynder at fortolke Grundloven i de almindelige Love, der ikke gives paa den ene Maade, som er bestemt i Grundlovens § 100, da røtter man ved denne Paragraph ved den hele Grundlov; thi engang kan Grundloven ved en almindelig Lov fortolkes i en Retning, en anden Gang i en anden, og at dette vil